

La logodnă

George Coșbuc

M-așteaptă Nora la palat?
Marcele, iute, iute!
P-un cal, pe cel mai înfocat,
Să fiu în trei minute!
Marcel s-a dus, el a venit;
La scări un cal, frumos gătit,
Nechează, sare-n tropot.

Pe când steluțe-n cer apun,
Trill bate drum de-a dreptul,
Se duce calul, cel nebun,
Cât strâmt îi pare pieptul.
Menard, ca și Trill, o iubea
Pe Nora; doi, iubiți de ea,
Din doi s-alegi pe cine?

Frumoși și nobili amândoi,
Război trebuie să poarte,
Și, cel ce biruie-n război,
E cel iubit de soartă.
Rivalii-ncruntă arma lor,
Câștigă Trill acest amor,
Menard e-n pat de moarte.

Hei! plângă, geamă cel murind
Și mii de griji apese-l!
Deasupra mea doi sori s-aprind
Și-mi văd sufletul vesel!
Chiar azi, haihui! eu voi chema
Pe cel ce moare, hahaha,
La joc, că-i azi logodna!

Mă cheamă Nora la palat,
Al ei sunt pe vecie!
Când n-am rival, ea mi-a păstrat
Întreg amorul mie!
Menard e mort; eu l-am ucis!
Dar piară! Pentru-un dulce vis
Aș pierde lumea-ntreagă!

Greu suflă pieptul; raze vii
Apar în răsărituri,
Se duce calul pe câmpii

Ca-n gând, așa ca-n mituri,
Dar iat-un lup! Stă roibu-n loc,
Nechează, sare plin de foc
Și-aleargă fuga spaimei.

În piept sta capul, coama-n vânt,
Crunți aburi ies pe nară;
În scări piciorul, pe pământ
Un trup de conte ară
Și, cum ara, de el speriat
Aleargă dublu de turbat
Spre punți și porți fugarul.

Acolo stă; duc servitori
În sală pe sfărmatul,
Dar vai! îl fulgeră fiori
Și nu-l încape patul.
E Nora ea? El e Menard?
Obrajii ei ca focul ard,
Și ochii lui ca focul.

A fost rănit, dar nu din greu,
Precum credeai tu, Trille
El azi trăiește și-i al meu!
De mâine-n șapte zile
Vom fi, amor în Crist jurat,
Nevastă eu, și el bărbat;
Azi, Trille, e logodna.

Și m-ați chemat voi, să vă fiu
Eu martor fericirii?
Hah, iadule, că nu-s azi viu!
El crunt privește mirii,
Se zvârcolește ca un copil;
Menard s-apropie de Trill
Să-i lege rana triplă.

Pe mine vrei tu să mă legi?
Menarde, tu pe mine?
Dar n-ai ochi, n-ai, să mă-nțelegi
C-aș rumpe azi din tine,
Aș rumpe-n dinți?! Vai fugi, vai fugi,
Că-mi pari vampir, că tot îmi sugi
Răsufletul din suflet!

Spre Nora întoarce-un ochi zdrobit:
Așa să-l vezi, în rană
Pierind, pe cel ce l-ai iubit,

Tu fiară, tu Satană!
Apoi el moare blestemând,
Căci lui îi pare ca și când
În râs Menard i-ar zice:

Hei! plângă, geamă cel murind
Și mii de griji apese-l!
Deasupra mea doi sori s-aprind
Și-mi văd sufletul vesel!
Chiar azi, haihui! eu voi chema
Pe cel ce moare, hahaha,
La joc, că-i azi logodna...